

Skuld, f. Ex. ved Drunkenskab eller ved en enkelt Gang at have beruset sig, bliver mindre klartseende, burde denne Omstændighed istedetfor en formildende have en stærkende Virkning. — Der er i 11te Capitel Tale om Forhaanelser og Angreb paa Statsmagten, men der mangler — hvad der har forundret mig — Bestemmelser om Forhaanelser mod de lovgivende Forsamlinger. Der siges, at det ikke er tilladt at forhaane de kongelige Personer eller Medlemmerne af det kongelige Huus, men vi have tidligere her i Landet seet Afdelinger af de lovgivende Forsamlinger i deres Heelhed blive omtalte saaledes, at disse Forsamlinger maatte nedsettes i den offentlige Mening, hvis de brugte Yttringer vare rigtige. At der ikke findes saadanne Bestemmelser, er saameget mindre rigtigt, som der i § 225 sættes Straf for at forhaane de offentlige Forsamlinger ved Andragender, indgivne til dem; thi naar man anerkjender dette for strafbart, hvorfor skal det da ikke ogsaa være strafbart, f. Ex. gennem Pressen, at angribe de lovgivende Forsamlingers Værdighed? Jeg har hørt ansøre, at det var Noget, de lovgivende Forsamlinger skulde hæve sig over, men dette er ikke nok; Kongen og Medlemmerne af det kongelige Huus maae ogsaa kunne hæve sig over Forhaanelsen, og det Samme maa mangen en Privatmand kunne gjøre; men derved bliver det ikke mindre strafbart at udøve slige Forhaanelser, og det vilde efter min Mening ikke være rigtigt i det foreliggende Udkaft at udelade en Bestemmelse af den ovennævnte Art. — Med Hensyn til § 164 skal jeg tillade mig at henstille, om det overhovedet er rigtigt, at der kan indgaaes Egteffab i Henhold til Bevilling i saadanne Slægtffabsgrader, hvor det ellers i og for sig ansees for at være utilstebeligt. Det forekommer mig, at man langt hellere maatte sætte en ny Bestemmelse for de Slægtffabsgrader, i hvilke Egteffab kan indgaaes, end at have en saadan Bevillingsmyndighed staaende bagved. Naar det strider mod Naturen, at Egteffaber inngaaes i nære Grader, spørger jeg, om dette unaturlige Forhold kan hævnes derved, at der kommer en Bevilling til, og hvad Andet end, at en saadan Forbindelse er unaturlig, skulde

vel ligge til Grund for Forbudet mod Egteffaber i de nære Grader? Om ogsaa et saadant Egteffab har faaet et religiøst Stempel kan det meget godt være, at det er en Indsigt i de almindelige menneskelige Love, og navnlig Hensynet til den legemlige Natur, som har foranlediget disse Bestemmelser. — Med Hensyn til Bestemmelserne om Tresformærkelser i §§ 214—215 finder jeg, at man udviser Forstjællens mellem de i disse Paragrapher omhandlede Forbrydelser og de Forbrydelser af samme Art, som findes omtalte i den følgende Paragraph, derved, at man bestemmer, at saavel hiin som disse straffes enten med Bøder eller med Fængsel. Det forekommer mig imidlertid, at de grovere Forbrydelser mod Andres Ære kun burde kunne afføses med Fængselsstraf, thi man maa vel erindre, at der her i Landet kan findes Indusfirdrivende, som kunne have Fordeel af at stamstjænde Andres Ære. De kunne da heretter udregne, hvormeget det kan koste, og de kunne i deres aarlige Budget optage Saameget, som de kunne have Raad til at betale aarligt for at stamstjænde deres Medborgere. Dersom der for denne Art af Forbrydelser var fastsat Fængselsstraf, vilde mangt et Angreb, som nu gjøres paa Andres Ære, ikke finde Steb, idet Vedkommende, naar han vidste, at han skulde lægge Kroppen til, nok vilde holde sig i Skindet. Jeg skal iøvrigt ikke opholde det ærede Thing længere med mine Bemærkninger, men kun gjøre opmærksom paa, at det, for det Tilfælde, der ikke blev nedsat noget Udvalg, vilde forekomme mig at være i høieste Grad ønskeligt, om nogle af de Mænd, der ere bedst inde i denne Sag og kjende dens Tilbliven, vilde paatage sig at gjøre saadanne Skridt, som kunde hjælpe dem, der have Anker mod det foreliggende Udkaft, og ellers kunde fristes til at stille Endringsforslag. Disse kunde nemlig ved en Samvirken med hine enten afholdes derfra eller faae de i Sagen bedre Indviende til at gjøre de Skridt, der maatte ansees nødvendige. Jeg skal endnu tilføje, at ogsaa jeg anseer det for heldigt, at Loven udkommer snarest muligt, og jeg skal med Hensyn til Endringsforslag indskrænke mig til det allermindest Mulige, forsaavidt jeg ikke al-